27/04/2020

Δημητριάδος Ιγνάτιος: «Η στέρηση της Θείας Κοινωνίας είναι βάρος δυσβάστακτο»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Στην Ιερά Μονή Παμμεγίστων Ταξιαρχών Πηλίου λειτούργησε την Κυριακή του Αντίπασχα (του Θωμά), ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιος, κεκλεισμένων των θυρών για τους προσκυνητές, στο πλαίσιο των μέτρων για την προστασία της δημόσιας υγείας.

Στο κήρυγμά του, ο Σεβασμιώτατος, παίρνοντας αφορμή από την αμφίβολη στάση του Αποστόλου Θωμά στην είδηση της Αναστάσεως, επεσήμανε ότι «στην ζωή της Εκκλησίας ο βίος των ανθρώπων έχει αδύναμες στιγμές, μηδενός εξαιρουμένου. Με την Χάρη του Θεού, πρέπει να διδασκόμεθα από τις στιγμές της αδυναμίας και της πτώσης, να οδηγούμαστε στην μετάνοια και, βεβαίως, στην ομολογία της πίστης. Ο Χριστός υποχώρησε μπροστά στο αίτημα του Θωμά, γιατί έρχεται, κεκλεισμένων των θυρών, ακόμα και στην πιο αδύναμη ψυχή, ακόμα και σ' αυτόν που θα αμφισβητήσει, εφόσον, όμως, έχει καλή πρόθεση και διάθεση. Στην ζωή μας ο Χριστός, πολλές φορές, εισέρχεται ακόμα κι αν οι θύρες της καρδιάς μας είναι κλειστές, αξιοποιώντας γεγονότα, στιγμές αλήθειας και ειλικρίνειας και τότε ο άνθρωπος έρχεται ως ο Θωμάς, να ομολογήσει τον Κύριο ως Σωτήρα και Λυτρωτή...».

Σε άλλο σημείο της ομιλία του, ο κ. Ιγνάτιος τόνισε ότι «σε τούτο τον καιρό, μέσα από την μεγάλη δοκιμασία, ο Χριστός εισέρχεται στις καρδιές των ανθρώπων, με τρόπο μοναδικό, γιατί μόνον Αυτός μπορεί να διώξει τον φόβο από μέσα μας. Και είναι καθήκον μας, των πιστών ανθρώπων, που μαρτυρούμε την Ανάσταση του Χριστού, να δώσουμε το παράδειγμα. Οι άνθρωποι αναζητούν στην δική μας ζωή να βρουν τα στίγματα της θυσίας. Θέλουν να δουν τί σημαίνει να είσαι Αναστάσιμος άνθρωπος, πώς μαρτυρείται η θυσία, όχι με λόγια, αλλά με έργα…

Τούτες τις επίπονες μέρες, μέρες Αναστάσεως, ζούμε την μεγάλη θυσία να λειτουργούμε κεκλεισμένων των θυρών. Αυτή την θυσία μπορούμε να φέρουμε εις πέρας, εάν και εφόσον κατανοήσουμε ότι γίνεται προς χάριν των αδελφών. Όμως, δεν παύει να υπάρχει η κόπωση. Κινδυνεύουμε να σώσουμε τα σώματα, αλλά, δυστυχώς, να βλάψουμε τις ψυχές. Είμαστε πλασμένοι για την αγάπη, την κοινωνία των προσώπων, την συναναστροφή. Αυτό μας χαρακτηρίζει ως ανθρώπους. Και όταν στερούμαστε αυτή την κοινωνία, όταν μάλιστα, στερούμαστε την Θεία Κοινωνία του Σώματος και του Αίματος του Χριστού, τότε το βάρος είναι δυσβάστακτο.

Ελπίζουμε, αυτοί που έχουν την ευθύνη και μέχρι τώρα την έχουν φέρει εις πέρας, σωστά και άξια, ν’ αντιληφθούν ότι ο ψυχικός κόπος μπορεί να φέρει δυσβάστακτα αποτελέσματα για την ζωή των ανθρώπων. Όμως, πρέπει να συνεχίσουμε, όσο κι αν μας πονάει, εφόσον θέλουμε να είμαστε αληθινοί πιστοί, να θυσιαζόμαστε για τους άλλους, ξέροντας ότι θα έρθει η στιγμή, να ξαναζήσουμε την κοινωνία της όντως αγάπης, έχοντας περάσει μέσα απ’ το καμίνι της θυσίας. Και τότε, θα είναι ακόμα πιο ισχυρή η ομολογία, γιατί θα είναι μια μέρα Πεντηκοστής, μια μέρα θάρρους και τόλμης, αληθινής ομολογίας…»κατέληξε ο Σεβασμιώτατος.

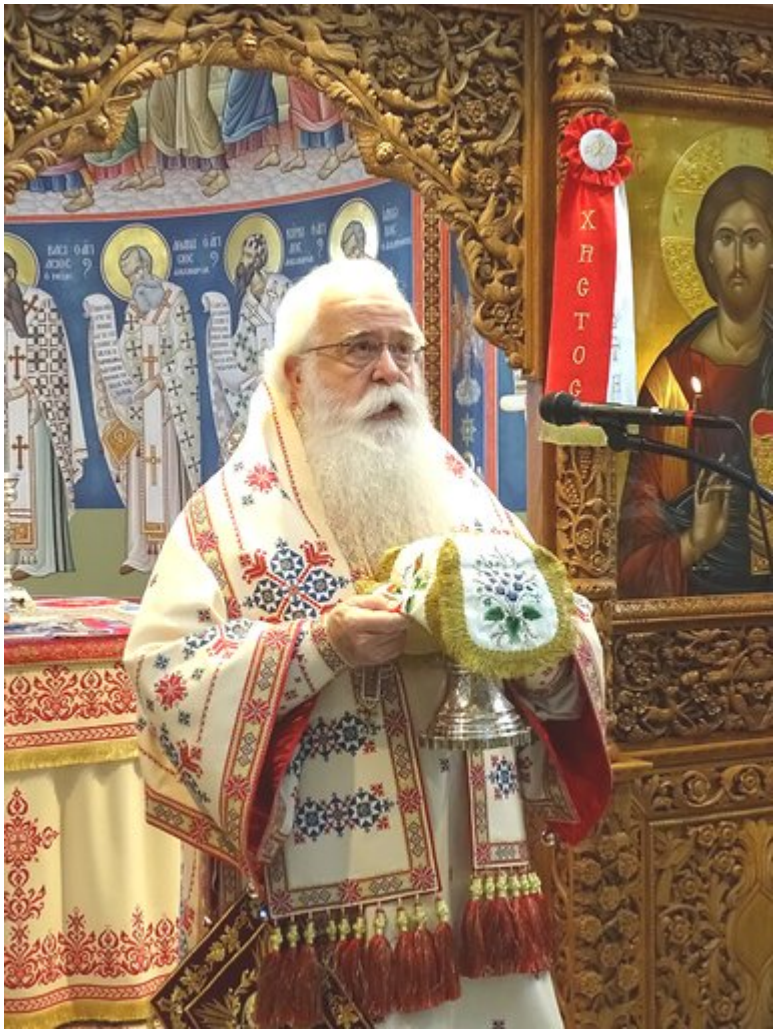
XRGTO